

Jiří Vyvadil: RAKETY PATRIOT UKRAJINU NEZACHRÁNÍ

- CZ24 News | 11. května 2023

Jiří Vyvadil: Spojené státy v historii i dnes vystupují jako dr. Jekyll a Hyde. Na jedné straně snad neexistuje brutálnější vojenská velmoc, která může v novodobé historii za nejvíce válek, převratů či politických vražd odpůrců, ale na druhé straně je nesporné je jejich volební systém založený na trvalé kontrole vlády prostřednictvím opozice je účinný. trvale fungující systém, stálých voleb, kdy vládnoucí strana je ihned kontrolována opoziční. A do toho přichází pravidelná volba prezidenta jednou za 4 roky a tak je i pravidlem, že jeden prezident zahájí další nekonečnou válku, případně ti další ji často s kritikou končí. a další či ještě. Je dobré vidět, že v Americe se step by step vrší nyní změna v podobě nastupujících republikánů, znovu vedená bouřlivákem Donaldem Trumpem, naprosto poctivým odpůrcem všech amerických válek, tím více i té vedené proti Rusku. A v důsledku toho se postupně mění i tón médií, což u nás není možné.

V The National Interest vyšel včera zajímavý článek, jehož autor – Geoff Lamear, vojenský expert, nastolil otázku, zda dodávky raket Patriot mohou přiblížit vítězství Ukrajiny a sám se přimlouvá pro diplomacii .

Rakety Patriot Ukrajinu nezachrání

Rakety Patriot konečně dorazily na Ukrajinu, ale realita nemusí dostát humbuku. Ukrajínští operátoři protivzdušné obrany byli chváleni při výcviku, ale prostředí hrozeb, kterým Ukrajina čelí, představuje výzvy, které jsou pro systém Patriot skličující.

Ukrajina čelí hrozbám, které sahají celý ruský raketový a bezpilotní arzenál. Ruské bezpilotní vzdušné systémy sahají od průzkumných dronů spotřebitelské kvality až po sofistikovanější íránské drony kamikaze. Několik tříd dronů je zachyceno Patriotem, ale pak se to stává jak taktickým, tak ekonomickým problémem: drony mohou využít své manévrovatelnosti a letových vzorců objímajících terén, aby zůstaly neodhaleny radary Patriot. Navíc je sporné použít antirakety za 3 miliony dolarů k likvidaci dronů, které stojí řádově méně.

To je zejména případ, kdy ukrajinské zásoby antiraket ze sovětské éry mají brzy dojít a americké dodávky raket Stinger zůstávají podobně napjaté. Patriot by tak zůstal jedinou obranou, kterou Ukrajina má proti ruské vzdušné nadvládě. Spojené státy také nemohou jen tak vrhnout více antiraket Patriot na Ukrajinu. Za prvé jsou vzácnou komoditou; Washington letos koupil pouze 252 antiraket PAC-3 MSE pro celou americkou armádu a mnoho z nich bude použito k vyřazení zastaralejších antiraket.

Patriot operující na své osamělosti je přinejlepším chatrný návrh; I když je Patriot technologicky prvotřídním systémem, nemůže být plně využit, pokud je oddělen od doktríny protivzdušné obrany. Systémy Patriot jsou omezeny na přesnou obranu hlavních prostředků a jsou navrženy tak, aby fungovaly v tandemu s protivzdušnou obranou a útočily na cíle ve vyšších a nižších výškách. Bez těchto dodatků bude mít Patriot příliš mnoho hrozeb k zapojení a výsledkem bude buď propustné pokrytí, které nechrání jeho chráněná aktiva, nebo pokrytí, které rychle odezní, když Patriotovi dojdou antirakety.

Systémy Patriot jsou navíc samy o sobě zranitelné. Provoz radarového systému Patriot prozrazuje jeho polohu, což z něj činí otevřený cíl pro ruské útoky. To znamená, že Patriot není jednotným

kontaktním místem pro obranu ukrajinských vojenských prostředků nebo jejího lidu.

“Něco dělat” při předávání tohoto pokročilého zbraňového systému je také odděleno od strategických cílů, kterých by tím Spojené státy mohly rozumně dosáhnout. Vlastenecké zpravodajství, nebo jeho nedostatek, válku na Ukrajině neukončí. Letecká válka obecně je prostředkem formování operací pro manévrovací síly a na této frontě zůstávají ukrajinské a ruské síly na mrtvém bodě. Izolace Ukrajiny před leteckým útokem také odrazuje od vyjednávání tím, že vytváří falešný dojem, že vzdušná hrozba může být zmírněna donekonečna. Čím déle se proces vyjednávání zpožďuje, tím více Ukrajinců je zabito a tím více škod je dlouhodobě poškozováno ukrajinskou infrastrukturou.

Vzhledem k těmto taktickým a operačním nedostatkům má pro Spojené státy pochybnou strategickou hodnotu posílání dalších systémů na Ukrajinu. Vlastenecké systémy neukončí válku na Ukrajině ani neumožní Kyjevu vyjednávat o znovuzískání Krymu nebo Donbasu. To, co signalizují, je falešný americký závazek, který může prodloužit ukrajinské krveprolití.

Ideologické rámování nedotknutelnosti územní celistvosti musí skončit, protože zhoršuje maximalistické – a nedosažitelné – cíle Kyjeva znovuzískání Krymu. Konečný stav rusko-ukrajinské války pravděpodobně nebude vypadat jako status quo ante a Washington by si to měl uvědomit. Ukrajině se v roce 2022 podařilo dosáhnout zisků na Donbasu, ale dlouho očekávané jarní ofenzívy obou stran se dosud neuskutečnily, přičemž patová situace ve stylu Stalingradu v Bachmutu brání jakýmkoli územním ziskům.

Spojené státy mohou následovat jiný model, konkrétně model zprostředkování a deeskalace. Spojené státy se vzdávají iniciativy a vlivu, když dovolí jiným, aby byli vyjednavací, jako je nedávné čínské zprostředkování íránsko-saúdského sblížení nebo turecké zprostředkování Ukrajiny a ruské dohody o vývozu obilí během války. Francouzský prezident Emmanuel Macron začal spolu s Čínou připravovat základy pro vyjednání ukončení války. Německo také neudělalo mnoho pro oddělení nebo znovuvyzbrojení, jak jeho rétorika naznačovala na počátku války. Spojené státy mohou využít stagnující frontové linie k dosažení vyjednaného konce nebo alespoň příměří. Čekání na to omezuje to, čeho může Washington dosáhnout, až budou ukrajinské vojenské prostředky vyčerpány.

Washington chybil tím, že poskytl Ukrajině systémy Patriot, které pravděpodobně přinesou jen málo výhod. Nicméně existuje příležitost, aby Washington stále hrál potřebnou roli při ukončení války. **Taktické prostředky nemohou těchto strategických cílů dosáhnout; Zbraňové systémy se neukážou jako rozhodující, ale diplomatická síla by mohla. Washington může stále dosáhnout mnohého, když udělá méně. Cesta k míru na Ukrajině nemusí být dlážděna zbraněmi, ale diplomatickou obratností.**

Jiří Vyvadil: V USA realismus nakonec převáží. Ale my budeme znovu čekat jako kdysi Jakeš až do listopadu 1989, kdy to bouchlo?

AUTOR: Jiří Vyvadil

[ZDROJ](#)